

થે ઓ શાયિરાને હી જિરોક દહનોવસ્તુ

شکر بندی ملک

خواهش خلوات نادری

هیچ کام لە لقەکانی دیکەی درەختى نەدەب، هەتىندهى شیعر و چیرۆک گرنگ نین، شاعیر بە شیعرىك دەنۇرسىتەت، دەيدەوتىت بە شیعر، شتىك بىگىرەتتەوە، وەك چون چیرۆکنۇرسىش ھەر شتىك دەگىرىتتەوە، بەلام بە پەخشان، بۆئە سەير نىيە شاعیر چیرۆكىش بىنۇرسىت. شاعیرانى كوردىش وەك شاعیرانى زۆرىھى گەلانى جىھان، چیرۆكىيان نۇرسىوە. (پۇوشكىن)اي باوکى نەدەبىي رووس، وەك گەورەترىن شاعىرىي رووسە، كۆمەلەتكى رۆمانىشى نۇرسىوە، (ھېكىز)اي شاعىرىي مەزنى فەرەنسا كە (بىنەوايان)اي نۇرسى، لە دوای خۆزى، رۆمانىتكى نەمرى جىن ھېشت، نازم حىكىمت بىتجە لەوەي لە بوارى نۇرسىنى دەقى شانۋىيدا، ھەنگاوى گەورەي نا، رۆلىتكى گۈنگىشى لە پەتكە بىشىتى (اکەمال تايەر)دا كە يەكتىكە لە رۆمانتوسە ناودارەكانى تۈرك، بىنە، شاعیرانى كوردىش لە بوارى چیرۆكنۇرسىندا، ھەولىتكى باشىان داوه و نەستىرەي جىتىھەنجەيان بە ئاسمانى چیرۆكى كوردىيەوە، گەش گەش دەدرەوشتىتەوە. دوو سال دواي جەمەيل سانىب (اکە يەكەمەن چیرۆكى ھونەرىي لە سالى ۱۹۲۵ دا نۇرسىوە)، نەحمدە مۇختار جاف و ھەولەكانى (پىرەمەتىداي) شاعير، چیرۆكى (مەسىلەتى و يۈرۈدان) دەنۇرسىت. نەو كارە گەورەيدى نەحمدە مۇختار جاف و ھەولەكانى (پىرەمەتىداي) شاعير، ھەر لە سەرەتاي سالانى سېيىھەوە، نەو دەسىلەتىن كە شاعيرانى كورد، رۆلىتكى گۈنگىيان لە سەرەتلەدان و گەشەپىتدانى چیرۆكى كوردىدا بىنىيە.

لە دوای سالانى چىلىشەوە، شاعيرانى كورد دەستبەرداي چیرۆك نابن و ھەر سوور دەبن لەسەر بەردو پىتشەوە بىردىنى. (شىغى سەلام، بەختىار زىتەر، ھاوار، كامەران موڭرى، دىلەن، آ.ب. ھەورى، خالىد دلىر و مەدھۇش ايش كەم و زۇر گۈريان بە ۋەتى چیرۆكى كوردى داوه. شاعيرانى كورد لە سالانى حەفتاشدا، چیرۆكىيان نۇرسىوە، نەم باسەمى من، بەسەر كەردنەوە كۆمەلەتكە لەو چیرۆكانەيە كە لە دوای سالى ۱۹۷۰ وە، بىلاو كەراونەتەوە و قۇرسەرەكانىان شاعيرەن.

*

دلشاد محمد نهادنی یه کینکه لەو نەدیانەی دەسەلاتیان بە سەر لقىك زىتىر لە لقەكانى نەدەبدا دەشكىت. نەو شاعىرە، وەلى نەك ھەر چىرۆك تۈرسىتكى بە تواناشە، بەلكۇر يەكىنکە لە چىرۆك تۈرسە سەركەوت تۈرە كانى كورد. يەكىنکە مەرچە كانى چىرۆكى سەركەوت تۈرە نەودىيە، جى رووداوه كانى و جى ھەلسوكەوتى قارەمانە كانى، تا ماوادىيەكى دورۇر و درېتىر لە يادى خوتىمەدا دەرىن. خوتىمەر كە چىرۆكىكى سەركەوت تۈرە دەخوتىتىنە، وا ھەست دەكەت، خىزى لەتىتو رووداوه كاندا زىياوه و يېتى وا يە قارەمانانى چىرۆك كەش، وەك كەسانىتكى راستەقىنە دەناتاست.

چیرۆکه کانی دلشاد محمد نەمین، یادگار لای خوتىنر جىن دەھىتلەن و له ياديدا دەزىن. ھەر سىن چىرۆکى (سحازەرەيدىك دەرىباردى كورتەچىرۆك)، (جوجە) و (بۇركەخان)، (۱۱) پشتگىرىسى لەم بېچۈرونەم دەكەن و چۈنكە دلشاد محمد نەمینى شاعير، له بوارى چىرۆكتۇرسىندا، له ھەموو نەو شاعيرانەت تىپەراندۇوه، كە له سالانى شىست و حەفتاشىدا، چىرۆكتىيان نۇرسىو.

هرچه نده (شتو) ای قاره مانی چیز کی (بووکه خان)، مندالیکه له یدکه مین قواناغی تهمه نیدا، وه لئن چیز که که بز مندان نه نوسراوه. نوسمر وک شاره زایه ک له جیهانی مندال، نازادی به شتو داوه، وه ک مندالیک بیر

بگانه و، متدالانه بناختیت و هلسوکدوت بکات، قسه و بیرکردنوهی خزی، به سدر نمودا نمسه پاندووه، بقیه خوتندر که هدست دهکات، نده شنوت خوبیتی دهدوت و ده جولیت و بیر دهکانه و، برو ا به رووداوه کان دهکات و هیچ گومانیتکی دربارهی راستگتری چیز کنووس له کن دروست نایبت. نه گهر چیز کنووس له بواری سایکولنزیای متدالدا، زانیاری نه برو ایه، مدخل برو بتوانیت، نوازا زیره کانه مامده له لگل (شنوت) دا بکات، هدر نهم شاره زابروونه شه وای کردوده، شنوت له کهستکی راسته قینه بچیت و خوتندر به پدرؤشده دوای رووداوه کانی زیانی بکدویت.

دلشاد محمد مدد نه مین له (بووکه خان) دا، ندو باوکانه تاو انبار دهکات که گوئی بز رازی متدالله کانیان شل ناکمن، و لامی پرسیاره کانیان ناده نده و خواست و ناره ززووه کانیان پشتگوئی دهخن. سدرنخجی باوکان بز نده کنیش دهکات، که متدال هست به گهليک شتی ورد دهکات و هدمو رو تاریکی چهوت له لگلیدا، کاریگدریبه کی خراب له سه رزیانی جن ده هیلتیت. (بابه قدت گوئی له نیمه ناگری. شنوت) بهو رسته یه هملوستی چهوتی باوکه که بدرانیم بر متداله کدی به دیار ده کدویت، بقیه شتیکی چاوه رو انکراوه، ندو مامده کردن نابجهجیه به زیان بز شنوت بگهربیته و، بقیه چیز که که بیوستی بهو دیالوگهی نیوان دایک و باوکی شنوت: (اگر رووت بدایه تی....) نایبت، چونکه خوتندر له نهنجامی ندو قسانهی شنوت و که رووی ده می له بووکه که یه تی، ده گانه ندو نهنجامدی، باوکه که متدالله کدی خوی فه راموش کردوده.

باوکه که چونکه ده بیت هر نده که کیزه کدی هر دوو دهستی له کیس بچیت، ویژدانی هینده نازاری ده دات، تا ده گانه نده که کیزه کدی وردی هدرهس ده هیلتیت و به فیشه کیک، نامهی مردنی خوی ده نووستی. هدرچه نده تاو ایی باوکه که هینده گوره نییه، چونکه به مدهسته و نه بروه، تا سزاکه که هینده گران بیت، و هلن چونکه چیز کنووس به سه رهوتی چیز که که بیدا تدوا او زاله، خوتندر بهو نهنجامه قایل ده بیت و به کوزتاییه کی هله لبستراوی نازانیت.

دلشاد محمد مدد نه مین له چیز کی (محازه رهیه ک دربارهی کورته چیز ک و سو و دا، له رتی محازه رهیه کدوه سهباره ده کورته چیز ک، روناکی ده خاته سه نه شیوازانهی پر زیمگاه لی دیکتاتور له پیتناوی سدر کوتکردنی بدره له لستکارانیاندا و به مدهستی پته و کردنی ده سه لاتی خوبیان و پاراستنی به رژه وندی چینایه تیبان و در تریه دان به تهدمنی قدرمانیه و اییان دیگرنه بهر. چیز کنووس نده پرون ده کانه و که کسانی دیکتاتور بز گهیشان به ناما خجیان هدمو رو ریگه که ده گرن بهر، بقیه نهی دزی بدره وندی چینایه تیبان خبات بکات، ده شیت کاتی په رسنودی به شه قامیت کدا، نوتومزیلیک لینی برات و کوشته کشی به ریکدوت له قدهم بدریت. نهم چیز که نه ک هدر سه ره کیترین کیشی نهم سه ره ده مه به سه ره ده کاتمه، به لکرو په ره ده سه ره رو خساری ناشیرینی چه وسینه ران، له هدر کوتیه ک بن، لا ده دات و نه پیسته مرد شانه یه که له دیوی ده ره ده دایپوشین، داده مالیت و دیوی ناووه و بیان ده خاته روو. دلشاد محمد مدد نه مین نه هاتووه واقعیت شی بکاتمه و هیچی تر، به لکرو چیز که که بقیه هاندان به مدهستی گورینی نه جیهانهی چه وسینه ران تییدا سه رو هرن، تدرخان کردوده. چیز که که پیووندی یه نزگانی کیکیه که نیوان نه تدویی و نیونه ته ویشی تیندا پارتزراوه، بقیه هدرچه نده ره نگدانه وهی واقعیت کی دیاری کراوه، به لام له هدر جیهی ک خمه کان له خمه واقعیت نهم چیز که بچن، خدلکی نه جیهی خوبیانی تیندا ده بیتندوه. محازه رهیه ک... هولیتکی سه رکه و توه بقیه نوویسینی نه ده بی پیالیزمنی شورش گیرانه و نه توکنی کشی پیشی نووسراوه، شیوه یه کی تازه یه و له خرمه تی گهیاندی په یامی چیز که که دایه.

*

له چیز کی (تا هه تاو نه که وی ای نه جیهی نه حمه دیشدا، ۲۱) دیسان نوتومزیلیک ئینسانیک ده شیلتیت، گهر چی

قاره‌مانی نم چیز که درایه‌تی بزیمی نه کرد و توانی کوشتن که شیوه‌یدکی راسته و خود نهستی را زیمه که داد نییه، به لام نه میش هدر قوربانی دستی نه شیوازی به رهه‌مهیتناهید که بزیمه که راگرتوه. کیزیک که تمدنی له ده سال که متره، ناچار دبیت گوله‌به‌رژه بفرشیت و له بزیمکی توقدا که خدو به کراسنیکی نوتوه دهیت، نوتومیلیت دهیت، بزیه دلتم توانی کوشتنی نم کیزه له نهستی شیوازی بدراهه‌مهیتناهه که دایه، چونکه له سایه‌ی شیوازی به رهه‌مهیتناهه نینسانیانه دا، مندال ناچار نابیت کار بکات و نیش به مندال کردن، توانه.

مندال له کۆملگه‌یدکه دادی کۆملایه‌تی تیدا ره‌چاو بکریت، ده‌گه له بردده خواسته‌کانیدا له‌سر پشت دهیت و مافه‌کانی فه‌راموش ناکریت. چیزه‌که که نه جیهه نه حمده وهک فیکر، موزی توانبارکردن به نیوجوانی نه رزیمانه وه دنیت که له‌سر بناخه‌ی چه‌وساندنه‌هی نینسان دامه‌زراون، وهک شیودش، سوودی له نه کنیکی نوی وه رگرتوه و سرکه‌وتوانه له پیتاوی گهیاندنی بی‌مامی چیزه‌که که دا ره‌خساند ویه‌تی. له کانیکه دنداله گوله‌به‌رژه فریشه‌که، له سرمادا هەلده‌له‌ریت و په‌نجه‌کانی له گز که‌وتون، زنیک به‌مجوزه منداله که بانگ دهکات. (ثازاد گیان وهه ژوره‌ه سرمات دهیت). نیشاندانی نم دوو دیمه‌ه ناکزکه، نیشانه‌ی شاره‌زایه، چونکه توانبویه‌تی له پیتی پسته‌یدکه وه شتی گهوره بلتیت. یه‌کیک له خاله لاوازه‌کانی چیزه‌که نهوده، با به‌تکه‌ی نوی نییه، ناخ پیشتر قاره‌مانی هەندیک چیزه‌کی کوردیی دیکه، مندالی نیشکه‌ر بیون، له‌وانه: (ده‌رابه چه‌ورکه‌که) ای تایمر سالح سه‌عید^(۲) و (منداله سه‌موون‌فریشه‌که) ای زاهیر نه‌حمده سه‌وز.^(۳)

*

قاره‌مانی چیزه‌کی (نیو بیتاقه‌ای له‌تیف هەلمەت،^(۴) کۆلپەلگریکه، بیر له کپینی بیتاقه، به نیازی نهوده که بتوی درچوو، (موغازه‌ایکی بین دابنیت، ده‌کاته‌و، به لام گیرفانی تەنانه‌ت یارمه‌تی کپینی نیو بیتاقه‌شی نادات. له پیتی نم چیزه‌که وه، نهوده رون دهیت‌ه، که کۆلپەلگریک هدر چەند رەنچ بدت، هدر ناتوانیت، پیوستیه ساکاره‌کانی ژیان دابن بکات. دیاره له کۆملگه‌یدکی دواکه‌وتوددا نم قاره‌مانه، خاوه‌نی هۆشیاریه‌کی وانابیت، تا بزانیت، بزجی ژیانی هیتنده سه‌خته و به چی له و کوله‌مه‌رگیه بزگاری دهیت، بقیه له نه‌بوونی هۆشیاریه‌و، هانا بتو خەیالپلاوی بیتاقه دهبات، نه و مۆرفیسیه چه‌وسینه‌ران به مەبەستی زیتر رەوتاندنه‌هی چه‌وساوه‌کان و بتو نهوده بیر له چاره‌سەرتکی دیکه بتو درباریوون، له ژیانی ناله‌باریان نه‌کەنده و هەمیشە خەیالیان لای درچوونی بیتاقه بیت، دەیھەننە تاراوه.

لەم چیزه‌که شدا مندالیک بیتاقه ده‌فرشیت، له‌تیف هەلمەت له پیتی نیشاندانی گوزه‌رانی خیزانی کۆلپەلگریکه و به هۆی ناچاریوونی دایکیکه وه که به‌وه قابل بیت، منداله که بکات، نه و شیوازی بدراهه‌مهیتناهه رەت ده‌کاته‌و، که هەوتى ژیانی سه‌خته نه دوو خیزانه و هەمرو چه‌وساوه‌کانه. چیزه‌کنووس تەنیا په‌ردەی له‌سر ریوی چۆنییه‌تی پیوتدنیه‌کانی بدراهه‌مهیتنا، لا بردده و هیچی دی، وەن‌بیت نه‌مە لەدده‌ه ھاتبیت که شیوازی چاره‌سەرکدنی کیشکه که لە کن ریوون نه‌بووبیت، بەلکوو دەشیت زاده‌ی نه‌دېت، کە هەست بە هەبوونی چیزه‌کنووس ناکریت. راسته چیزه‌کنووس نابیت، بیرورای خۆی بەسەر کەسان و رەوداوه چیزه‌کدا بسەپیتیت، وەلئ نەمە بەو مانایه نییه، هیچ رۆلتکی لە دیاریکدنی رەوتی چیزه‌که که دا نه‌بیت و وهک پیپر تازنوسیتک رەوتار بکات. نهودی لهم چیزه‌که دا سەرخچراکیش، توانای چیزه‌کنووس له بواری نیشاندانی ناخی کۆلپەگرکه دا، نەمەش بتو شارازی وی له بواری سایکۆلۆزیای رەنخدەراندا دەگریتەو، نووسەر سوودی له تەکنیکی مەنەلۆز و گیزانه و بیسیو، وەلئ چیزه‌که دیالۆگی تیدا نییه.

*

نافره‌تیکی قەیرە کە بتو دامر کاندنه‌هی خۆی، هانا وەبەر پشیله دهبات و به مەبەستی شووکردن، دەست بە

داوتنی (شیخ) اوه ده گرت و چاوه رتی نهنجامی کاریگه ریبیه تی نوشته يه، قاره مانی چیرۆکی (کلا و قوچ) ای شیرکت بیتكه سه. (۶۱) چیرۆکه که ودک ریبورتاژ نوسراوه، چیرۆکنووس بدوبه ری دهستاکیبه و، شندکانی له شیوه دارشتووه، تمنانه قاوه خانه سمرچیمهن و کابرای لووتبر اویشی فراموش نه کرد و ده اه چیرۆکه نزیکه له سمره تاوه تا کوتایی، وتنه گرتتیکی بین نارایشتکردنی واقعه، که چی له دوا پدره گرافدا به تیزی رهمزیکی تمومه اوه و ناما قوولی تیندا قوت کراوه ته وده. (پاسی ژماره ۹۴۸ هات و سرکه دوتم.) به باره واقعیه که يدا، پاسی ژماره ۹۴۸ تا سالی ۱۹۷۸ که چیرۆکه که تیندا نوسراوه، له سلیمانیدا که شوینی روودانی چیرۆکه که، نه بسراوه، کدوته ۹۴۸ رهمزه، ودلی رهمزی ج شتیک یان روادویکه؟ تو بلیتیت، رهمز بیت بز رایه رینه که کانوونی ۱۹۴۸ که پهیانی پورتسوسی نایه گزره وه، سواری و هزاره ته که سالح جه بری گلاند و یه که مین پروقه برو بز شورشی چوارده ته موز؟ نه مدیان جیئی گومانه، چونکه نه و چیرۆکه شوینی ناما زه بز نه و رایه رینه گردنه يه، نه رهمز بدو جزره بده که ده خربت، ثاخر ناکریت، چیرۆکیک له سمره تاوه تا دیره کانی کوتایی، واقعه بیت و لمناکاو رهمزیک قاریجک ناسا هله بتوقیت.

نه گدر شیرکت بیتكه سه و هست ده کات، چیرۆکی رهمزی نوسیوه، نهوا به هله دا چووه، چونکه چیرۆکه که نه رهمزیه کی شیوه نه فسانه بیسیه، نه رهمزیه کی تارهای ناما زه، نه رهمزیه کی واقعیه. (۷۲) کوتایه بیت ایش به زیانی قاره مانه که بدو شیوه يه که جیئی باودر نییه و تمنیا بز ختووکه دانی سوزی خله که، خوینه له راستگزیی چیرۆکنووس ده خانه گومانه وه و به لا بردنی دوا پدره گرافی، نه ک هدر که لین ناکه ویته چیرۆکه کده وه، بدلکوو له که ناری راسته قینه خویدا تارام ده گرت.

با بهتی چیرۆکه که شیرکت بیتكه سه، با بهتیکه سوا، له بازنه ای (نافرهت و نوشته ای) کامیل ژیر، (نوشته که) نامینه خان ای حمسه نزلجی و (فالچی) ای حمدکه دهیم ههورامی قوتاری نه بوروه. چیرۆکنووس تووشی غله فله تیکی گهور دش بوروه، له کاتیکدا مندالله که هیتنه گهور ده، توانای هله لگرنی ثاوینه پیش بروکی ههیده، که چی سه ری لدوه سوور ده میتیت، که با جی نامه مندالی نییه، نه گدر چی ده زانیت، شووی نه کرد وه.

*

قاره مانی چیرۆکی (نهو شهوانه) بزت نه گریم و نهو روزانه له بیرم ناچیمه وه ای عهدوللا عهباس (۸) کارمه ندیکی بچووکی شیعر نووسه. خولیا (نهو) هه رسانی کرد وه و به ده خواره ته وده، رازی دلی بزو و بوباری دیجله هله لده بتریت. نه قاره مانه که بچووکی بچووکه، بیبرگردنو و رهه تاریشی رهندگانه وه واقعه کو مهلا یه تیبه که يه تی، هه رجه نده زن و مندالی ههیده، که چی دلی لای نافره تیکی دیکه ده، نه دهش زاده ده نه ده ده که له هله لیاردنی هاو سه ردا نازاد نه بوروه، بزیه ناساییه که رارا، بیزار و تمنانه له زیانی هاو سه ری پیشمانیش بیت و به مه بستی سووکردنی باری گرانی هانا بز مهی بیات.

جیئی سه رنجه ودک چون نووسه ری چیرۆکه که شیعر نووسه، قاره مانه که شهی نووسینی شیعره، بزیه خوینه بیرم بز نهوده ده چیت قاره مانی چیرۆکه که، نووسه ره که بیت، لیزه دا بدانه و اتینده گمن، راستگویی لوهه دایه بدره همی نووسه ره، ثاوینه راستگویی ته نگوجه لمه، هله سوکهت، خولیا و خوستی خودی خوی بیت، ده لیم: نهو (راستگوییه!) زاده خویمه ندکردن، یان له باشترین دو خیدا، بدره هسته کردنیکی فوتونگر افیسانه واقعیتیکی مهیبوه. لای من راستگزیی نهوده تیبه که زیریم نه ناسایی قاره مانی چیرۆکی (حال)، به سه رهاتی هدر دسی خزی و چیرۆکه رهه مانیکه کانی ده گیتنه وه، بدلکوو نه ده ده نووسه ری چیرۆکه که، عهدولله حمانی مه جید نهلو و بیعی، کارتکی کردا بدره همه که له خزمتی رهه توی میزروودا بیواهه و رهه لیکی بچووکی له بنیاتانی جهانیکی ثا سو و ده دا گیت ابا.

عهدوللا عهباس له چیرۆکی (نهو شهوانه) دا، چی گوتووه، له چیرۆکی (پرچی، هه مو

پژوهیک) یشدا، (۱۱) هدر همان شتی دوویاره کردووه تمهود، ج و دک گری، ج و دک قاره‌مان و ج و دک چاره‌سهر، نه‌گدر گزانتک رهوی دایتیت، تمنیا نه‌ویده، ژووی کار، بیوه‌ته ژووی نوستن و کورسی و میزیش بیون به نهختی خدو. له همدوو چیرۆکی (و‌لام) (۱۰) و (زانی درک) یشدا (۱۱) هدردوو قاره‌مان‌که همان کاره‌کته‌رن، زیانیان پره له ناکزکی و خه‌ریکی ورینه‌کردن: (احزی ده‌کرد و‌لامه‌که بزانی که‌چی حذیشی نه‌ده‌کرد.... نه‌خوشیت و کچی نه‌خوشیش نیت. چیرۆکی و‌لام). یان: (من خالت درقیکم همر راستی ده‌لیم.. چیرۆکی زانی درک.).

قاره‌مانی زانی درک، که‌ستیکه رارا و له بدریتی خوی بترازیت، بستیک دوورتر نایینیت، قاره‌مانی (و‌لام) یش که چاو له خوز ده‌بریت، تمنیا له سونگه‌بیدی نه‌ویده، دیمه‌نیکی جوانی هدیه و هیچی تر، چیرۆکی و‌لام، سدره‌کیترین خسله‌تی (شیعرای عه‌دوللا عه‌باسی پیوه دیاره، که بریتیبه له کوکردن‌نهوده، کله‌که‌کردن، جین‌کوکن به وشهی ناکزک. لوتکه‌ی دراما، له (زانی درک) دا، نه‌و کاته‌یده، قاره‌مانه‌که‌ی پیخاوسه و درکنیک به پیشدا ده‌جیت!)

یدکنک له مرجه‌کانی چیرۆکی سدرکه‌وتوو نه‌ویده، به جزیریک خوینه‌ر کیش بکات، تا له خویندن‌نه‌هی نه‌بیت‌نه‌هوده، ده‌ستی لئن هلنگریت، نه‌م مرجه‌نه‌ک هدر له چیرۆکی عه‌دوللا عه‌باسا نییه، بدلکوو نه‌سته‌مه خوینه‌ر هه‌بیت، په‌ره‌گرافیک له چیرۆکی‌تیکی ته‌وار بکات و بیزار نه‌بیت؛ جیتی سدرنجه‌نه‌گدر له جیتی چیرۆک، شیعر و له بربی په‌ره‌گراف، کزنه‌له بلیم، نه‌م بزجوونه ده‌باره‌ی عه‌دوللا عه‌باس، هدر جیتی خویه‌تی.

*

سهره‌تای چیرۆکی (چاوه‌روانی) ای سلاح شوان، (۱۲) به مدنله‌لزگی راسته‌وخر ده‌ستین ده‌کات، جاروبار دیالوگیشی تین ده‌که‌وتت و سوودیشی له ته‌کنیکی موتنزا و‌رگرتووه، شوین نه‌گزره به‌لام بیزی قاره‌مانه‌که که خودی چیرۆک‌کنووسه، همندیک جار بق راه‌بدوو ده‌گه‌ریت‌نه‌هوده و جاروباریش به‌ردو ناینده بال ده‌گریت، قاره‌مانی چیرۆک‌که که‌ستیکه بیزار و بیثومید، له جیتیه‌کدا گیری خواردووه، بیت نه‌وهدی خوی هیچ هه‌ولیک بدات، چاوه‌ریتیه ده‌گه‌ی هیوای بز بکریت‌نه‌هوده! چیرۆک‌کنووس لهم چیرۆک‌کدا پیمان ده‌لیت: (هموو رۆز، مانگ و ساله‌کان له یه‌کدی ده‌چن، نه‌وی ده‌گویریت تمنیا دیوی ده‌رده‌هی شتکانه). به‌مدش شتیکی نویی نه‌خستوره‌تده رهو، چونکه هدر بزجوونی عه‌بیه‌سیبیه‌کانی دوویاره کردووه‌تمهود که ده‌لین: شه‌مده، یه‌کشمه و دووشه‌مده.. هدر و دک وان.

نه‌وی بروای به توانای نینسان هه‌بیت، وای بق ده‌چیت که مرۆٹ ده‌توانیت کوکسپی سه‌ر پیتی نه‌خت بکات و نه‌و ده‌ستگایه بروخیتیت که ده‌کاته به‌شیک له نامیتیک. سلاح شوان تازه‌ترین ته‌کنیکی به‌کار هتیاوه، بلام تازه‌گه‌ری، نویکردن‌نه‌هوده یان داهیتان، به پله‌ی یه‌کدم ناوه‌پوک ده‌گریت‌نه‌هوده نه‌ک شیوه، بزیه تازه‌گه‌ری گوزارش‌کردن له فیکری پرۆلیتاریا که پیشکه‌وتخوازترین هیزی نه‌م سه‌رده‌مده‌یه. دوا سه‌رخجم ده‌ریاره‌ی نه‌م چیرۆک‌که سلاح شوان نه‌ویده، (وهک چون هه‌ول بق خاوینه‌اگرتنی ده‌روبه‌ر ده‌دریت و ههموو خیرخوازیک دزی پیسکرنی ژینگه‌یده، نه‌م جوزه‌ر نه‌ده‌بیش رزلی له پیسکردنی بیزی نینساندا هدیه و دزایه‌تیکردنی نه‌رکی سه‌رشانی ههموو خیرخوازیکه). (۱۳)

*

قاره‌مانی چیرۆکی (اره‌شراو ای سلام مخدود) (۱۴) مرۆٹیکه قورستین خدمی به کوله‌ویده، نینسانی خوش ده‌ویت و هه‌ست به نازاری ده‌کات، که ده‌بیتیت، (که‌شته بق گه‌داو ده‌روات، کا بق سه‌گ و نیسک بق نه‌سپ دانراوه،) خه‌میتکی قوول چنگ له ده‌روونی گیر ده‌کات و به زه‌بری نه‌و واقعه‌تاله، ناچار ده‌بیت هه‌لوبیت بنویتیت و بیز له چاره‌سهر بکاته‌وه، و‌لین چونکه تمنیا مامه‌خه‌مه‌بیده‌کی سه‌ردهم به‌سه‌رچووه و هیچی دی، بزیه

به مدهمهستی لدن او بردتنی پرسیه‌تی، نهم دروشمه بدرز دهکاتهوه: نهی زنگینه کانی جیهان، بدهزه‌بستان به هم‌اراندا بیتهوه! (دایه سینیه که برآزنهوه و بق منداله هه‌تیوه کانی پوره‌منیجی بهره! ندوانیش حمز له گوشت و برخچ دهکمن).

قاره‌مانه کهی سلام ممحه‌مهد هه‌چنده ههست به نازاری پرسیه کان دهکات، و هلن چاره‌سهرتکی نایدیالیستانه‌ی پیش‌نیار کردووه، ناختر پرسیه کان له رتی ختر و سده‌قدوه، کیشه‌که‌یان چاره‌سهر ناکریت. چیره‌کنووس نه‌گه‌در چی بیتی وایده خوش‌ویستی و ریزی به رانیه هم‌اران نیشان داوه، و هلن راستیه کهی، بدهختوکه‌دانی سوزی دوله‌منه‌نده کان، بمو هیواهی بدهزه‌بیان بچوولتیت و دهستی کوئمه ک بق هم‌اران دریز بکمن، سووکایه‌تیبی به هم‌اران کردووه، ناختر چاره‌سدرکردنی کیشه‌هی هم‌اران، به گویزکردنی نهو ریتیمانهوه بمنهده که ته‌لاری ده‌سلا‌تیان له‌سدر بناغه‌ی چه‌وساندنه‌وی نیسان له لایه‌ن نیسانهوه، بلند بووه‌توه و چه‌وساوه کان بق نه‌تجامدانی نهو نه‌رگه، پیش‌ستیان به هه‌لپشتنی ناموتیگاری و وروو‌اندنی بهزه‌بی نایبت.

سلام ممحه‌مهد به توقیزی هندنیک ناوی گهوره و گرانی له چیره‌که‌که‌یدا جن کردووه‌توه، که زیتر له نیشاندانی ماسولکه ده‌چیت، نه‌گه‌ر نا خیوه‌تی کوره‌چیره‌کتک، کهی بواری نه‌وهی همه، دالده‌ی: قان کووخ، دیوچینتوس، نه‌فلاتون و نیرون بدات؟ حسین عارف درباره‌ی نهم چیره‌که ده‌لیت: (شیوه‌ی موناجات و مونتلیزی ناوخو، له ده‌برینی مانا و مده‌بستدا، یاریده‌ی زرر داوه، چونکه نه‌ر جزوه ته‌کنیکه، پر به پیستی نهم با به‌تانه‌ید). (۱۵)

با به‌تی چیره‌که‌کهی سلام ممحه‌مهد، با به‌تیکی سواوه، و هلن به شیوه‌یه کی نوی هامه‌له‌ی له‌تکدا کردووه، پیتم وایده نویترین ته‌کنیک، باستیکی کون، ناکاته کارتکی سدرکه‌تورو، چونکه نه‌وه ناوه‌ریزکه، شیوه دیاری دهکات و شیوه زاده‌ی ناوه‌ریزکه. که نه‌مه ده‌لیم و نه‌بیت مده‌بستم نه‌وه بیت، له با به‌خی شیوه کدم بکه‌مدهوه و کاریگدریده‌تی شیوه له‌سدر ناوه‌ریزک به هیتند و درنه‌گرم.

*

سه‌عدوللا په‌ریش له چیره‌کی (جگه‌ره و تمه‌نیتکی تدواونه‌بوروادا، ۱۶۱) گومی ناخی مرؤشینکی رؤماننیک ده‌شله‌قینیت، نه‌وه مرؤقه که له رتی مه‌نه‌لوگوه، ده‌فتیری ناخی دهکاتهوه، خوتیره ههست دهکات، مایه‌ی بدهزه‌بین بیتدا هاتنه‌وه‌ید، ناختر به دریزایی چیره‌که‌که، که‌ستیکه رارا، بیتاودر و ورده‌ووخاو، که‌چی له کوتاییدا له‌ناکا و برباریتکی چاوه‌تنه‌کراو ده‌دات: (من نه‌وه جگه‌ریدم هه‌رگیز به مئی لالغاوه‌ی چرچی خدلکی تر ناسوو‌تیم، ته‌واو نایم). نووسدر دبیو زه‌مینه بق نه‌وه گوانکاریبه چلزنایه‌تیبه، خوش بکات، ناختر گوانکاریبه چلزنایه‌تی، کوتوبیه رهو نادات، بدلکو زاده‌ی که‌له‌که‌بوروئی گوانکاریبه چه‌ندایه‌تیبه کانه.

چگه‌ره، لهم چیره‌که‌که‌دا، سیمبولی بدرده‌و امبیونی ژیان، خدبات، ورده‌هه‌ری و شترشکتیبه، که پیتم وایده، جگه‌ره نه‌وه‌ی له‌باردا نییه، هه‌مورو نه‌وه بدها مه‌زن و بالایانه له خویدا گرد بکاتهوه. جگه‌ره هه‌ر جگه‌ریده و هه‌ر ده‌بیت به سوو‌تورو، به چاوه‌یوشین له جزوی توتنه‌که‌ی و له‌وه که‌سه‌شی مئی لین ده‌دات. تو بلتیت سه‌عدوللا په‌ریش نه‌وه چیره‌که‌ی ته‌نیا بق نه‌وه نووسیبیت، تا به خوتیره‌ی سه‌لینیت، ده‌توانیت به چه‌ندان شیوه‌ی جیاواز، جگه‌ره بخاته رسته‌وه!

*

له چیره‌کی (سیبه‌رای موحسین ثاواردادا، ۱۷۱) ره‌سول حدوت ریز موله‌تی و درگرتووه و بدردو نه‌وه گونده‌ی که زنده‌ی خویه‌تی، بدریته‌ید، له رتگه، له بدردهم نه‌شکه‌وتیکدا سه‌رخه‌ویک ده‌شکنیت و دریزه به رؤیشان ده‌دات. که بق نه‌وه‌ی بزانیت چهند له نه‌شکه‌وتیکه دوره که‌تووه‌توه، ناویتک ده‌داتهوه، گورگیک له بدرده‌می نه‌شکه‌وتیکه‌دا ده‌بینیت. مده‌بستم له گیترانه‌وه‌ی کوره‌تی چیره‌که‌که نه‌وه‌ید، تا خوتیره دلیانی بیت، رووداوی تیدا نییه، گه‌ر چی چیره‌رک بین رووداو دروست نایبت. خونه‌گه‌ر گورگه‌که په‌لاماری قاره‌مانی چیره‌که‌که دابا، ندوا

پرورداد دروست دهبوو، وملن نهو کاتهی رهسول له برددهمی نمشکه و تهکه دا سه رخه و دشکتیت، گورگه کدهش له شیرین خدودا دهیت. ههبوون و نهبوونی گورگه که وهک یهک وايد، ئاخه هیچ رذلیتکی واژی نهکردووه. گورگ که دشیت سیسبولی هیزی شهربیت، لم چیرۆکه دا گیانله بهرتکی خهوخوشه و هیچچی تر، بۆیه خوینه ناچار نییه، گورگه که به رهمز لینک پدانهوه.

موحسین ناواره، وهک هندنیتک جارهنانی بۆ زمان و وینهی شیعری بردووه: (ههوری سه رسامی و سامناکی، بارانه موجرکنکی تمسلى وهک گه والدی بههاران، کوتایه سدر دهشتی دلی رهسول)، هندنیتک جاری تر، رسته کانی لاوازن و پەن لە دووباره کردنەوهی دهربیشی هاواواتا: (با ناوی رقیشتنی لى بیشم و بکەمە پئی، شەقاو و هەنگاوه کانی فراوانتر دەگەن).

وەک چون لە رۆمانی (ارقەهەلاتی ناوین) ای عەبدولپەھمان مونيفدا، جاریک رەجھبی قارهمانی رۆمانەکە گیتەرەوەیه و جارتک خوشکەکەدی، لم چیرۆکەشدا، سەرەتا گیتەرەوە قارهمانی چیرۆکەکەدیه و پاشان چیرۆکنووس، موحسین ناواره لیزانانه مامەولەی لەتك نەو شیوه گیتەرەوەیه دا کردووه و یەکتکی دیکە لە لايدنە بەھیزەکانی چیرۆکەکەی نەوەیه، هەلگری ناستامەنی نەتەوايەتیی خۆیەتی و دەررویەرەکەدی وەک کۆمەلگە و سروشت، دەناسرتەوە کە دەررویەرەتکی کوردستانیانیه.

*

نەم لیکۆلینەوەیەش وەک هەر کاریکی دیکەی من، لە کەمکورتى خالى نییه، ئاخه شاعیری چیرۆکنووسى دیکە ھەیه، لیزەدا ناوی نەھاتووه، يان ناوی هاتووه و مانى تەواوى خۆی پىن نەدواوه، وملن لە هیچ دۆخىنیدا، مەبەستى نەم باسە، مەرۆزى بازنهی خزمەت بە نەدەبىي کوردى كردنى نەبەزاندووه. با نەوهش باتیم بە کۆتايى پىن هاتنى نەم نۇرسىنەي من، بابەتى باسەكە دوايى پىن نەھاتووه و زۆرى ترى بە دەممەوەیه.

2005 - 1981

سەرچاوه کان

- (۱) دلشار مەحمدە نەھین، بە پەنجە کانم دەتىتىم.
- (۲) بېرى نۇنى، ۋىمارە ۲۴۳
- (۳) تايەر سالىح سەعىد، لە گەررووی مەرگەدە.
- (۴) بەيان، ۋىمارە ۱۱
- (۵) بەيان، ۋىمارە ۳۱
- (۶) رقشنبىرى نۇنى، ۋىمارە ۷۱
- (۷) حسین عارف، شىۋەکانى تەكتىك لە چیرۆکى سالىكانى دوايى حفتادا، رقشنبىرى نۇنى، ۋىمارە ۶۹
- (۸) بەيان ۋىمارە ۴۴
- (۹) بەيان، ۋىمارە ۵۲
- (۱۰) رقشنبىرى نۇنى، ۋىمارە ۶۰
- (۱۱) رقشنبىرى نۇنى، ۋىمارە ۶۲
- (۱۲) رقشنبىرى نۇنى، ۋىمارە ۶۴
- (۱۳) مقدمە روایە عنىما تغادر الخيتان، يورى رىتخيۇر، الأقلام، عدد ۹ بگداد ۱۹۸۰
- (۱۴) بەيان، ۋىمارە ۴۰ و ۴۱
- (۱۵) حسین عارف، چیرۆکەکانى ۋىمارى پىتشوم خىتەدەدە، بەيان، ۋىمارە ۴۲
- (۱۶) نۇرسەری نۇنى، گۇزارى نۇرسەرانتى ھەولىت ۱۹۷۸
- (۱۷) بەيان، ۋىمارە ۶۰